

EDITORIAL

Llegia que un mestre, en el decurs d'unes Jornades d'Escola Rural de Catalunya, celebrades a Prades, visiblement emocionat, va explicar que havia hagut de tancar una escola d'un poblet per falta de criatures. El mestre deia que va ser la pitjor experiència de la seva vida. Va tancar la porta de l'escola i no solament va passar una pàgina del passat, sinó que va tancar també la porta del poble, el futur del poble. I és que un poble sense escola, un poble sense infants està condemnat irremissiblement.

Perquè això no torni a passar, per vindicar que l'escola petita està carregada de vida, vam

celebrar, els passats 22 i 23 d'octubre, les II Jornades d'Escoles Petites. Aquesta vegada a Sant Francesc Xavier de Formentera.

Sota el títol de "L'Escola Petita del demà" vam defensar la per-

vivència d'aquestes escoles d'arreu de la nostra geografia insular.

Aquestes escoles no són, a la millor com de vegades es pensa, restes d'un passat més o menys llunyà. Ans al contrari, formen part del present més immediat, atès que l'escola petita representa un model d'escola activa, arrelada al medi i propeera als nostres fills i filles.

A l'acte d'inauguració hi assistiren el delegat insular d'Eivissa i Formentera, Antoni Marí, el diputat al Parlament de les illes Balears per Formentera, Santiago Ferrer, l'Alcalde de Formentera i senador per Eivissa i Formentera, Isidor Torres, i el secretari general de l'STEI, Pere Polo.

Tots coincidiren, d'una banda, en ressaltar la importància que les jornades es fessin a Formentera, i, de l'altra, en destacar la pervivència d'aquestes escoles i del seu model.

Aquest dos aspectes van ser remarcats també per la Directora general d'Ordenació i Innovació, Catalina Bover, la qual va participar en l'acte de cloenda.

A Formentera, a través de les experiències dels mestres que hi fan feina i amb el suport d'experts de l'escola rural de Catalunya i del País Valencià vam constatar que l'escola petita ofereix una absoluta garantia de qualitat, que sovint és l'ens dinamitzador de la vida social i cultural dels pobles, que és una escola ben preparada pel segle que ve i que, adreçant-me a una carta publicada a la premsa l'any 1979 fruit d'una trobada de mestres, són la saba i símbol d'unes petites comunitats que tenen dret a no morir. □